

Легне ли. . . полека само. . .
Ето ви кюфтета тамо.
Вий не гледайте мустака —
Той така до късно чака. . .

Колко е въ съня си кротка!
Кротка е, но пакъ е котка:
Спи съ очи — съ мустака дебне
Мишки едри, мишки дребни.

С. Чилингиоровъ.

ИЗЪ ЖИВОТА НА МАЙМУНИТЪ

(по Ю. Безродная)

Далечъ, много далечъ — на югъ отъ насъ въ топлитѣ страни, изъ една гъста гора съ трудъ си проправѣха пѣтъ ловци. Тѣ се движеха много бавно, защото гората имъ пречеше. Спираха се често и се заслушваха дали нѣма да доловятъ следи отъ нѣкой *звѣрь* или *дивечъ*. По едно време до тѣхъ стигнаха крѣсци на маймуни. Ловцитѣ продължиха пѣтя си още по-предпазливо. Пазеха се да не закачатъ ни едно клонче, да не настѣпятъ суха шумка. Скоро се провидѣ полянка. Презъ нея течеше потоце, край което се издигаха високи дървета. Пѣтницитѣ се прѣснаха и тихо се закриха задъ стеблата изъ гората.

Зададе се цѣло стадо маймуни. Водачътъ имъ бѣ грамаденъ, съ голѣми кичури на главата. Той се оглеждаше на всички страни, заслушваше се, душеше въ въздуха. Не полѣхваше никакъвъ вѣтрецъ и опитниятъ пазачъ не почувствува близостта на хората. Той отиде до потока, озърна се още еднажъ на всички страни и легна на земята.

Това бѣше знакъ, че другитѣ могатъ свободно да играятъ, да се кѣпятъ и да почиватъ, а водачътъ ще следи.

Маймунитѣ бързо се прѣснаха край потока и почнаха да отоляватъ жаждата си. Едни пиеха вода, други се миеха, трети миеха лицита на малкитѣ маймунчета. Нѣколко маймуни се накачиха по дърветата